

UZASADNIENIE

Decyzją z 22.07.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., wydaną na podstawie przepisów art. 83 ust.1 pkt 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, Nr 121, poz. 1585 ze zm.), stwierdził, że A. D. (1), jako współnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w N. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od 6.03.2009 r. Jednocześnie na podstawie przepisów w/w ustawy oraz art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy z 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 645 ze zm.), art. 81 ust. 1 ustawy z 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.) organ rentowy ustalił należną z tego tytułu podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wypadkowe, zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

/decyzja k 4-9 akt ZUS/

A. D. (1), będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, odwołał się od powyższej decyzji, negując podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od 6.03.2009 r. z tytułu bycia współnikiem jednoosobowej spółki z o.o., argumentując, że:

- w okresie, którego dotyczy skarżona decyzja miał inny tytuł do ubezpieczenia, który powstał znacznie wcześniej - tj. kontrakt menedżerski;
- z tytułu kontraktu menedżerskiego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest wyższa od najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
- błąd zawarty w rozstrzygnięciu decyzji polegający na tym, że w treści rozstrzygnięcia jest mowa o składkach emerytalnej, rentowej i wypadkowej, a w części ustalającej podstawę wymiaru składek jest mowa o składce emerytalnej, rentowej, wypadkowej i zdrowotnej,
- a nadto z ostrożności procesowej zgłosił zarzut przedawnienia składek za okres wcześniejszy niż 5 lat przed wydaniem decyzji, argumentując, że składki określone w decyzji nie były wymagalne przed nowelizacją ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dokonanej ustawą z 16.09.2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców, a zatem przepisy przejściowe, określone w ustawie z 16.09.2011 r. nie mają zastosowania.

W konkluzji do tak sformułowanych zarzutów, odwołujący wniósł o uchylenie skarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów procesu, a w szczególności kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych i zgodnie z orzeczeniem SN, III CZP 2/16, uchwała 7 sędziów z 20.07.2016 r.

W uzasadnieniu skarżący podkreślał, że pierwszym tytułem jego ubezpieczenia zawartym 3 lata wcześniej zanim A. K. został jedynym współnikiem spółki z o.o. był kontrakt menedżerski z 2006 r., wywodząc z tego, że odwołujący miał prawo i mógł jedynie dobrowolnie z własnej inicjatywy zmienić tytuł ubezpieczenia, czego jednak nie uczynił i co nie powoduje dla niego jakichkolwiek negatywnych skutków prawnych. Konkludował, że ZUS wydając zaskarżoną decyzję naruszył tym samym art. 9 ust. 2 i 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

/odwołanie k 2-4/

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie k 7-8/

Na rozprawie w dn. 10.01.2017 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i złożył decyzję ZUS I Oddział w Ł. z 12.10.2016 r. nr (...) wraz odwołaniem od tej decyzji, wnosząc o zobowiązanie ZUS-u do wypowiedzenia się, czy odwołanie od w/w decyzji będzie uwzględnione przez organ rentowy, czy też zostanie przekazane do Sądu. Natomiast pełnomocnik ZUS, w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także oświadczył, że odwołanie wnioskodawcy od w/w decyzji nr (...) zostało przekazane do Sądu. Strony zgodnie wniosły o połączenie obu spraw do łącznego rozpoznania, a pełnomocnik wnioskodawcy wniósł ewentualnie o zawieszenie n/n sprawy do czasu rozpoznania odwołania wnioskodawcy od wskazanej decyzji nr (...).

/e-prot. z 10.01.2017 r.: 00:01:16, 00:04:47/

Postanowieniem z 11.01.2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi zawiesił postępowanie w n/n sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu prawomocnego zakończenia sprawy VIII U 2702/16, z uwagi na to, że jej rozstrzygnięcie będzie miało zasadniczy wpływ na wynik niniejszego postępowania, albowiem od tego czy wnioskodawca będzie podlegał ubezpieczeniu obowiązkowemu jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w N. od 6.03.2009 r. będzie zależała możliwość jego podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako współnika jednoosobowej spółki z o.o. (...) w N. oraz oceny zbiegu tytułu ubezpieczenia /k. 34/.

W dn. 21.05.2019 r. pełnomocnik ZUS złożył wniosek o podjęcie zawieszono postępowania w n/n sprawie w związku z prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 14.03.2019 r., w sprawie VIII U 2702/16, którym oddalono odwołanie od decyzji z 12.10.2016 r. /k. 48/.

Postanowieniem z 23.05.2019 r. Sąd Okręgowy w Łodzi podjął zawieszono postępowanie w n/n sprawie /k. 51/.

Na rozprawie w dn. 19.09.2019 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oświadczając, że wnioskodawca z literalnego brzmienia przepisu art. 9 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wnioskował, że nie ma obowiązku odprowadzania składek od kontraktu menedżerskiego i miał przeświadczenie, że sam fakt obowiązywania kontraktu, z którego wynagrodzenie przekraczało kwotę stanowiącą najniższą podstawę odprowadzania składek jest wystarczające i zwalnia go z obowiązku odprowadzania składek jako osoby fizycznej pozostającej 1-osobowym współnikiem spółki z o.o. (...) odwołującego wniósł także o zwolnienie skarżącego od kosztów procesu powołując się na zasadę słuszności i na to, że wnioskodawca nie osiąga jakichkolwiek dochodów wobec czego nie będzie tych kosztów w stanie ponieść.

Pełnomocnik ZUS natomiast wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu wyższej niż 50.000 zł.

/e-prot. z 19.09.2019 r.: 00:01:12, 00:09:11, 00:14:57, 00:15:33, 00:29:18, 00:30:28/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka z o.o. (...) z siedzibą w N. została zawiązana w dniu 2.11.2005 r.

/kopia umowy spółki k 17-19 akt ZUS /

W dniu 23.02.2009 r. A. D. (1), mając już udziały w spółce (...), nabył od J. S. 18 udziałów.

/kopia umowy sprzedaży k. 39 akt ZUS /

W dniu 6.03.2009 r. A. D. (1), mając już udziały w spółce (...), nabył od L. Ż. 18 udziałów.

/ kopia umowy k. 40 akt ZUS/

W dniu 6.03.2009 r. ubezpieczony został jedynym wspólnikiem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. oraz został prezesem zarządu tej spółki.

/okoliczności bezsporne, a nadto okoliczność przyznana przez odwołującego e-prot. z 19.09.2019 r.: 00:01:29 i protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) Sp. z o.o. z 6.03.2009 r. k. 46 akt ZUS/

Decyzją z 12.10.2016 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. D. (1), jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.:

- podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 2007 do 5 marca 2009 roku,

- nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 6 marca 2009 roku.

/okoliczność niesporna, znana Sądowi z urzędu, a nadto uzasadnienie k. 159- 161 akt sprawy VIII U 2702/16 /

A. D. (1) oraz Spółka (...) odwołali się od powyższej decyzji w części, tj. w zakresie uznającym niepodleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 6.03.2009 r., wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji z 12.10.2016 r. nr (...).

/ okoliczność niesporna, znana Sądowi z urzędu, a nadto odwołania k 2-11 akt sprawy VIII U 2702/16, uzasadnienie k. 159- 161 akt sprawy VIII U 2702/16/

W/w sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Łodzi za sygn. VIII U 2702/16.

/ okoliczność niesporna, a nadto k. 2 akt sprawy VIII U 2702/16/

Prawomocnym, od 3.05.2019 r. wyrokiem z 14.03.2019 r., Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu sprawy VIII U 2702/16 z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. oraz A. D. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z 12.10.2016 r. nr (...) o podleganie ubezpieczeniom społecznym, oddalił odwołania, zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nie obciążył A. D. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/wyrok k. 156 akt sprawy VIII U 2702/16/

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wydał po ustaleniu, że A. D. (1) zawarł ze spółką (...) kontrakt menadżerski. Umowę zawarto 10.03.2006 r. Na jej mocy spółka zleciła menadżerowi kierowanie bieżącą działalnością spółki. Menadżer z chwilą zawarcia umowy objął funkcję dyrektora do spraw produkcyjnych.

Do jego obowiązków należało: prowadzenie działalności gospodarczej z należytą starannością, uwzględniającą zawodowy charakter świadczonych usług oraz interesy i zwiększanie zysku spółki, uczestnictwo w opracowaniu corocznych zadań produkcyjnych i ich realizacja, tworzenie właściwych stosunków w podległych sobie zespołach, przygotowanie i wprowadzenie w porozumieniu z organami spółki czytelnego planu produkcyjnego, wprowadzanie przejrzystych zasad komunikacji wewnętrznej, opracowanie efektywnych metod produkcji, zarządzanie szkoleniami i rozwojem podległego personelu, kształtowanie pozytywnego wizerunku spółki na zewnątrz, prowadzenie spraw spółki.

Strony umowy kontraktu menadżerskiego ustaliły, że A. D. będzie otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w wysokości 4940 zł. Kwota ta była następnie zmieniona aneksami: na 10.000 zł miesięcznie od 1.09.2006 r., na 31.250 zł od 1.10.2006 r., na 18.750 zł od 1.10.2006 r., na 4.940 zł od 1.12.2006 r., na 6.140 zł od 1.01.2007 r., na 1460 zł od

1.07.2007 r., na 2950 zł od 1.10.2007 r., na 6140 zł od 1.11.2007 r., na 6216,89 zł od 1.12.2007 r., na 2880 zł od 1.01.2008 r.

Aneks z 6.11.2006 r. wprowadził zmianę, na mocy której A. D. (1), jako menadżer, objął funkcję członka zarządu do spraw produktu.

Od grudnia 2009 r. wykazywana jest zerowa podstawa wymiaru składek, bowiem ubezpieczony nie otrzymuje z tytułu kontraktu menadżerskiego jakiegokolwiek wynagrodzenia. Spółka utraciła płynność finansową i zaprzestano wypłacania wynagrodzeń. Nie były odprowadzane za ubezpieczonego składki do ZUS z żadnego tytułu.

Firma w 2009 r. zatrudniała pracowników, ale z upływem czasu umowy z tymi osobami zostały rozwiązane. Do tej pory, w stosunku do jednego pracownika spółka nie uregulowała należności ustalonych ugodą.

A. D. (1), jako prezes zarządu spółki TAURUS wykonywał podobne czynności do tych, które wynikały z kontraktu menadżerskiego.

Do czerwca 2009 r. oraz za miesiące lipiec – listopad 2009 r. były składane do ZUS deklaracje, w których wskazywano podstawę wymiaru składek zgodną z kwotą wynikającą z

kontraktu menadżerskiego.

Za czerwiec 2009 r. oraz od grudnia 2009 r. do sierpnia 2016 r. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiła „zero”.

Sąd Okręgowy oddalając odwołania skarżących od decyzji z 12.10.2016 r. argumentował, że nie można mówić o wykonywaniu umowy – kontraktu menadżerskiego w sytuacji, gdy jest się jednocześnie menadżerem i jednoosobowym wspólnikiem oraz prezesem zarządu spółki, gdyż umowa taka jest pozorna, skoro de facto miałyby być zawarta z samym sobą. Sąd wyjaśnił, że kontrakt był zawarty kilka lat wcześniej, gdy spółka miała kilku wspólników, zaś A. D. był jednym z nich i jednym z 3 członków zarządu spółki, uznając, że wówczas istnienie takiego kontraktu nie budziło wątpliwości, lecz sytuacja diametralnie zmieniła się w dniu 6.03.2009 r., gdy A. D. stał się jedynym wspólnikiem i jedynym członkiem zarządu spółki (...). Sąd Okręgowy uznał, że prawidłowo organ rentowy przyjął, że z tym dniem przestał być realizowany kontrakt menadżerski. Sąd Okręgowy zaakcentował, że A. D. nie potrafił przed sądem opisać, czym miała się różnić jego praca jako menadżera, od tej wykonywanej jako prezes zarządu. Sąd Okręgowy podkreślił, że od grudnia 2009 r. spółka wykazywała podstawę wymiaru składek „zero” a zatem nie były odprowadzane za A. D. składki z żadnego tytułu, a on sam przyznał, spółka utraciła płynność finansową i zaprzestała wypłacania wynagrodzeń oraz przestała płacić daniny publiczne. W rezultacie Sąd Okręgowy uznał, że A. D. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 6.03.2009 r. z tytułu kontraktu menadżerskiego, wskazując jako podstawą takiego rozstrzygnięcia art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jednocześnie Sąd Okręgowy stwierdził, że istniały natomiast podstawy do objęcia go obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w związku z tym, że stał się jedynym (...) spółki (...). Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

/uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 14.03.2019 r. w sprawie VIII U 2702/16 k. 159-161 akt VIII U 1702/16/

A. D. (1) nie wniósł apelacji od w/w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 14.03.2019 r. w sprawie VIII U 2702/16, zgadzając z tym orzeczeniem oraz z argumentacją przytoczoną przez Sąd w pisemnych motywach tego rozstrzygnięcia.

/okoliczność niesporna, a nadto okoliczność przyznana przez odwołującego e-prot. z 19.09.2019 r.: 00:01:29/

A. D. (1) nie dopełnił obowiązku zgłoszenia się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego od 6.03.2009 r. jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. (...), nie złożył dokumentów rozliczeniowych

od marca 2009 r. do czerwca 2016 r. oraz nie opłacił z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

/okoliczności niesporne/

Obecnie A. D. (1) ma 54 lata. Z wykształcenia jest technikiem łączności. Skarżący aktualnie nie uzyskuje żadnych dochodów. Ostatnie dochody miał 2 lata temu. W 2018 r. złożył PIT zerowy. Obecnie wnioskodawca utrzymuje się z dochodów uzyskiwanych wyłącznie z prac dorywczych w wysokości 100-200 zł miesięcznie, a także dzięki pomocy rodziny. Od 2009 r. wnioskodawca pozostaje ze swoją małżonką w rozdzielności majątkowej i każde z nich samo pokrywa koszty swojego utrzymania. Ich wspólne dzieci są już dorosłe i samodzielne. Odwołujący mieszka razem z żoną w mieszkaniu w bloku o pow. 53 m kw., które od 2010-2011 r. jest własnością ich córki, a wcześniej było własnością żony skarżącego. Koszty utrzymania mieszkania ponosi żona. Żona wnioskodawcy pracuje na podstawie umowy o pracę, nie ma udziałów w spółkach. Wnioskodawca nie likwiduje spółek, ponieważ nie stać go na przeprowadzenie likwidacji, ani też nie ma środków na ogłoszenie upadłości. Odwołujący ma zadłużenie z tytułu zasądzonych od niego kosztów sądowych. Wnioskodawca nie ma żadnych zobowiązań kredytowych. Skarżący leczy się na nadciśnienie. Odwołujący nie korzysta z pomocy społecznej. Wnioskodawca od 2 lat bezskutecznie próbował podjąć pracę zgodną z jego zawodem. Skarżący nie zarejestrował się jako osoba bezrobotna z uwagi na to, że miał ważne kontrakty na kwotę ok. 2.000 zł netto miesięcznie z każdego i chciał ratować działalność spółek. Ostatnie wpłaty z tych kontraktów ubezpieczony uzyskał w 2009 roku. Od tego czasu pozostaje na utrzymaniu rodziny. Wnioskodawca nie jest właścicielem żadnej nieruchomości.

/okoliczności przyznane przez wnioskodawcę e-prot. z 19.09.2019 r.: 00:16:51-00:26:57/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

W sprawie poza sporem pozostaje, że wnioskodawca w okresie od 6.03.2009 r. do nadal prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą jako wspólnik jednoosobowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w N..

W myśl art. 6 ust.1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą systemową lub u.s.u.s., oba tytuły, tj. umowa zlecenia kontraktu menedżerskiego z 10.03.2006 r. łącząca odwołującego się ze Spółką z o.o. (...) oraz od 6.03.2009 r. bycie wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, rodziły w przypadku A. D. (1) obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się m.in. zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 cyt. ustawy, wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Powyższe oznacza, że osoba, która jest wspólnikiem jednoosobowej spółki z o.o. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy.

Zgodnie z art. 12 ust.1 w/w ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Stosownie do treści art. 13 pkt 4 tej ustawy, w brzemieniu obowiązującym od 19.09.2008 r., osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 14 ustawy systemowej, osoby te podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia uzyskania statusu wspólnika spółki do dnia utraty tego statusu. Ubezpieczenie chorobowe jest dobrowolne.

Zgodnie z art. 16 ust. 4 pkt 1 ustawy systemowej, osoby prowadzące działalność pozarolniczą finansują w całości z własnych środków składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe.

Na podstawie art. 17 ust. 3 tej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe sami obliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu.

Przepis art. 47 ust.1 pkt 1 ustawy systemowej stanowi, że płatnik składek będący osobą fizyczną opłacający składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc do 10 dnia następnego miesiąca, z zastrzeżeniem ust. 2a, z którego wynika, że osoby prowadzące działalność pozarolniczą, opłacające składki wyłącznie za siebie, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej za kolejny miesiąc jeżeli w ostatnio złożonej deklaracji zadeklarowały do podstawy wymiaru składek: na ubezpieczenie społeczne – obowiązuje je kwotę w wysokości najniższej podstawy wymiaru składek oraz na ubezpieczenie zdrowotne – kwotę w wysokości najniższej podstawy wymiaru określonej w art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązującej je i nie nastąpiła żadna zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego.

Stosownie do treści art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Z ust. 9 tego artykułu wynika, że za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe w/w osób, zgodnie z art. 20 ust.1 ustawy systemowej stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie z art. 36 ust. 1, 3, 4 i 11 w/w ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia, a ponadto każda osoba w stosunku, do której wygasł tytuł do ubezpieczeń społecznych podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu, przy czym obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących pozarolniczą działalność oraz zgłoszenia do wyrejestrowania z tych ubezpieczeń należy do tych osób.

Na mocy art. 66 ust. 1 pkt 1 litera c) ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1510 ze zm.), obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie zaś do treści art. 69 ust. 1 w/w ustawy, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność gospodarczą, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c), powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Zgodnie z art. 81 ust.1 w/w ustawy, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a, d-i i pkt 3 i 35, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10.

W oparciu o art. 81 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym do 26.03.2009 r., podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa

jednak niż 75% przeciętnego wynagrodzenia. Składka w nowej wysokości obowiązuje od trzeciego miesiąca następnego kwartału. Natomiast zgodnie z tym przepisem w brzmieniu od 27.03.2009 r. nadanym ustawą z 23.01.2009 r. o zmianie ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 38, poz. 299), podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Przepis ten w w/w przytoczonym brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą z 23.01.2009 r. stosuje się do składek należnych za okres od 1.03.2009 r.

Na podstawie art. 87 ust. 1 w/w ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne.

Natomiast w myśl art. 79 ust. 2 tej ustawy składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna.

Mając na uwadze w/w przepisy Sąd uznał, że zarzut strony odwołującej dotyczący błędnego rozstrzygnięcia skarżonej decyzji polegający na tym, że w treści rozstrzygnięcia mowa jest o składkach emerytalnych, rentowej i wypadkowej w części ustalającej podstawę wymiaru składek jest mowa o składce emerytalnej, rentowej, wypadkowej i zdrowotnej, okazał się chybionym.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy z 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 645 ze zm.), Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne. Zgodnie z art. 104b ust. 2 tej ustawy, składki na Fundusz Pracy, o których mowa w art. 104 ust. 1, opłaca się m.in. za osoby prowadzące pozarolniczą działalność, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

W sprawie kluczową kwestią było to, czy wnioskodawca podlegał z tytułu kontraktu menedżerskiego od 6.03.2009 r. zawartego ze Spółką z o.o. (...) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, a także czy zaistniał zbieg tytułów do ubezpieczeń, skoro od 6.03.2009 r. odwołujący stał się jedynym współnikiem i jedynym członkiem zarządu spółki z o.o. (...).

Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 2 ustawy systemowej, osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 2c i 7.

Stosownie do treści ust. 2a. art. 9 ustawy systemowej, osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz współpracy przy wykonywaniu tych umów podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8. Może ona dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z tytułu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4. Osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, dla

której właściwa jest podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o której mowa w art. 18a albo art. 18c, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z obu tytułów, z zastrzeżeniem ust. 2c.

Jako, że przed tut. Sądem toczyła się sprawa VIII U 2702/16 z odwołania ubezpieczonego i płatnika składek od decyzji ZUS z 12.10.2016 r. nr (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. D. (1), jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.:

- podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 2007 do 5 marca 2009 roku,

- nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 6 marca 2009 roku,

a w której to sprawie skarżący kwestionowali niepodleganie A. D. (1) z tytułu kontraktu menedżerskiego od 6.03.2009 r., przeto rozstrzygnięcie niniejszego postępowania było uzależnione od rozstrzygnięcia wskazanej sprawy VIII U 2702/16.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy badając niniejszą sprawę zważył, że prawomocnym wyrokiem z 14.03.2019 r. Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu sprawy VIII U 2702/16 z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. oraz A. D. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z 12.10.2016 r. nr (...) o podleganie ubezpieczeniom społecznym, oddalił odwołania skarżących, opierając to rozstrzygnięcie na ustaleniu, że z dniem 6.03.2009 r., gdy A. D. stał się jedynym wspólnikiem i jedynym członkiem zarządu spółki (...), przestał być realizowany kontrakt menadżerski, od grudnia 2009 r. spółka wykazywała podstawę wymiaru składek „zero” a zatem nie były odprowadzane za A. D. składki z żadnego tytułu, uznając w rezultacie, że A. D. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 6.03.2009 r. z tytułu kontraktu menadżerskiego.

Należy dodać, że A. D. nie zaskarżył w/w orzeczenia, a na rozprawie w dn. 19.09.2019 r. wprost przyznał, że zapoznał się z argumentami przedstawionymi przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach rozstrzygnięcia w sprawie VIII U 2702/16, których nie kwestionuje.

Szanując zasadę, iż wynikające z art. 365 § 1 k.p.c. związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie, Sąd rozpoznając niniejszą sprawę zauważa zatem, że z w/w wyroku w sprawie VIII U 2702/16 wynika wprost, że od 6.03.2009 r. A. D. nie ma tytułu w postaci kontraktu menedżerskiego, z którego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe byłaby co najmniej w wysokości najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8.

Z powyższych względów należy zatem przyjąć, że w okresach wskazanych w zaskarżonej w n/n postępowaniu decyzji z 22.07.2016 r., tj. od 6.03.2009 r. do czerwca 2016 r., odwołujący podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

W sprawie poza sporem pozostaje, że A. D. nie dopełnił obowiązku zgłoszenia się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego od 6.03.2009 r. jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. (...), nie złożył dokumentów rozliczeniowych od marca 2009 r. do czerwca 2016 r. oraz nie opłacił z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Skarżący nie przeczył tym okolicznościom, a jedynie na rozprawie z 19.09.2019 r. wyjaśnił, że działał w dobrej wierze, bo nie wiedział, że istnieje inna podstawa podlegania ubezpieczeniom.

Reasumując, odwołujący nie udowodnił, że w okresie wymienionym w zaskarżonej w n/n postępowaniu decyzji z 22.07.2016 r., tj. od 6.03.2009 r. do czerwca 2016 r., został spełniony warunek z art. 9 ust. 2a w/w ustawy systemowej, tzn. że posiadał inny tytuł w postaci kontraktu menedżerskiego, z którego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia

emerytalne i rentowe byłyby co najmniej w wysokości najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8 tej ustawy, gdyż z ustaleń faktycznych w prawomocnie zakończony sprawie VIII U 2702/16 wynika, że od tego dnia przedmiotowy kontrakt nie był już realizowany przez skarżącego i nie stanowił tytułu do ubezpieczenia społecznego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że w powyższym okresie A. D. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu ubezpieczenia, a mianowicie z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

W świetle poczynionych rozważań i treści przytoczonych przepisów należy zatem uznać, że decyzja ZUS jest prawidłowa i odpowiada prawu.

Z uwagi na brak sporu co do wysokości podstawy wymiaru składek za sporne okresy ustalonej w zaskarżonej decyzji Sąd Okręgowy nie zajmował się tą kwestią.

Jednocześnie, zdaniem Sądu, organ rentowy miał pełne prawo do wydania przedmiotowej decyzji mimo podnoszonego zarzutu przedawnienia. Z treści art. 24 ust. 4 ustawy systemowej, wynika, że należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Jednakże przepis ten, jako przepis regulujący kwestie przedawnienia należności z tytułu składek nie odnosi się w żadnej mierze do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek. Na podkreślenie zasługuje bowiem fakt, że skarżoną decyzją organ rentowy nie wymierzył ubezpieczonemu składek, lecz ustalił tylko miesięczne podstawy wymiaru składek na wskazane w niej ubezpieczenia z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art. 83 ust. 1 ustawy może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie. Prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu. Przedawnieniu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podlegają jedynie należności z tytułu składek. Stąd też zarzut przedawnienia może być brany pod uwagę tylko w sprawach z odwołań od decyzji wymierzających wysokość składek, w tym ustalających wysokość zaległości w opłacaniu składek i zobowiązujących do ich zapłacenia. Natomiast zaskarżona decyzja nie zobowiązuje wnioskodawcy do zapłaty składek ani nie wymierza ich wysokości w związku z czym zarzuty do jej treści są w pełni chybione.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

Po dokonaniu wszechstronnej analizy całokształtu materiału procesowego przedmiotowej sprawy, Sąd Okręgowy uznał, że w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w stosunku do wnioskodawcy zasadne jest zastosowanie dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c.

Zgodnie z powołanym przepisem ustawy w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przepis ten statuuje zasadę słuszności, będącą odstępstwem od wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Pełnomocnik ZUS określił wartość przedmiotu sporu na kwotę ponad 50 tysięcy złotych.

W rozpoznawanej sprawie przy ocenie podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Sąd uwzględnił sytuację majątkową, w jakiej znajduje się aktualnie 54-letni wnioskodawca, który jest osobą cierpiącą na nadciśnienie i który nie ma stałego źródła dochodu, lecz utrzymuje się wyłącznie z dochodów uzyskiwanych z prac dorywczych w wysokości 100-200 zł miesięcznie, a także dzięki pomocy rodziny, przy czym pozostaje od 2009 r. w rozdzielności majątkowej z żoną, a nadto od 2 lat bezskutecznie starał się znaleźć pracę. Sąd miał też na uwadze, że na zasądzoną w sprawie VIII U 2702/19 od spółki (...) kwotę 5400 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika, ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.), przy czym poza sporem pozostaje, że jako jednoosobowy (...) spółki (...) oraz jako prezes jednoosobowego zarządu tej spółki, to A. D. będzie musiał ponieść te koszty. Mając na uwadze powyższe Sąd odstąpił od obciążenia wnioskodawcy obowiązkiem zwrotu na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego

w części i zasądził z tego tytułu od odwołującego na rzecz ZUS tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego 3600 zł, uznając, że zasądzenie kosztów w pełnej wysokości 7420 zł zgodnie z w/w przepisem § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych spowodowałoby de facto obciążenie tymi kosztami ponad miarę.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji orzeczenia.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

14 X 2019 roku.